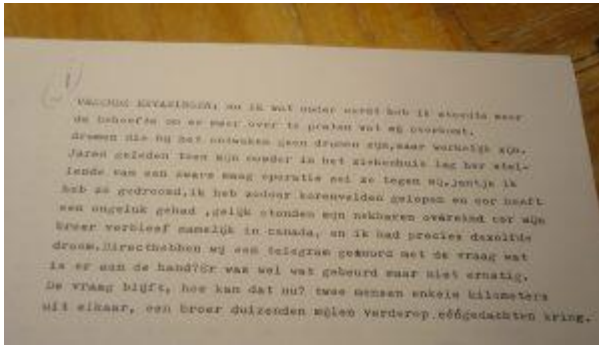

Meer tussen hemel en aarde (9)

DROMEN KUNNEN GEEN BEDROG ZIJN

Dromen zijn bedrog, zo leerde ik ooit. Maar wie zou dan de bedrieger moeten zijn? Wat je droomt, daar ga je zelf niet over. Heel vaak kun je het niet eens navertellen. Maar soms blijft een droom je bij omdat iets je diep raakte: een gedroomd gezicht, een ontmoeting, een woord dat in je droom klonk.

Al jarenlang bewaar ik in mijn werkkamer in De Ark een envelop met drie kantjes getypte tekst, van ons gemeentelid Jan R. die vijf jaar geleden is gestorven. Op de [foto hiernaast](#) (of in de voetnoot hieronder) kun je de eerste alinea lezen. Jan gaf me toestemming om na zijn dood iets met zijn tekst te doen – en de drie kantjes gaan bijna helemaal over helderziende dromen die hij geregeld had. Soms over heel onbetekenende dingen, soms ook over iets belangrijks. Hij was

bouwwakker en later vrachtwagenchauffeur geweest. Hij had geen enkel belang bij wat hij droomde. Hij zag zijn dromen als boodschappen uit de hemel waarmee hij niets kon beginnen. Hij vroeg zich soms af of ze niet verkeerd bezorgd waren – behalve toen hij tijdens een middagdutje het motorongeluk van zijn zoon op de Brienoordbrug zag gebeuren, exact terwijl het plaatsvond.

Dromen heb je in soorten en maten. In veel dromen wordt verwerkt wat er in ons omgaat: belevenissen, angsten, zorgen, hoop. Dat is grotendeels intern verkeer. Maar soms leggen dromen contact met de wereld van een ander: dan vraagt iemand onbewust via een droom jouw aandacht. Zoals die broer Cor van Jan R. die een ongeluk had in Canada – het viel wel mee, maar op het moment zelf heeft hij vanuit zijn eenzame verte blijkbaar toch een noodsignaal uitgezonden. En dan heb je nog de boodschappen, heel soms, die uit de wereld van God lijken te komen, van de overkant of hoe je het ook benoemt.

Overdag leven we met ons eigen bewustzijn. Met ons bewuste leven hebben we alleen toegang tot onze eigen map (om het in computertaal te zeggen). In de mappen van anderen kun je niet zomaar kijken, en ook tot de hogere liggende map waar jouw setje in thuishoort, heb je gewoonlijk geen toegang. Maar in je dromen, waar jij geen zeggenschap hebt, gaat die hogere map soms wél open – het collectieve bewustzijn, ons gezamenlijke onbewuste weten, met ergens daarachter ook wat we 'de wereld van God' noemen.

In de Bijbel worden veel dromen verteld. In het Bijbelboek Handelingen dromen mensen gelijktijdig over elkaar: eerst Petrus en Cornelius, en later Saulus en Ananias. In beide gevallen kennen die twee elkaar nog niet, en worden ze door hun droom voorbereid op de ontmoeting. Dan kun je zeggen: ja makkelijk, in een verhaal kun je alles opschrijven zoals je het wilt. Dat klopt. Maar ik moest er wel aan denken toen ik las over de simultaandroom van Jan R. en zijn moeder – en ik weet zeker dat het veel vaker voorkomt. Ook dat is iets om met dankbare aandacht te noteren. Ons leven is vaak rijker dan we denken.

5 november 2017, Piet van Veldhuizen

*Tekst van de foto:

VREEMDE ERVARINGEN: nu ik wat ouder word heb ik steeds meer de behoefte om er meer over te praten wat mij overkomt. Dromen die bij het ontwaken geen dromen zijn maar werkelijk zijn. Jaren geleden toen mijn moeder in het ziekenhuis lag, herstellende van een zware maagoperatie, zei ze tegen mij: Jantje, ik heb zo gedroomd, ik heb zo door korenvelden gelopen en Cor heeft een ongeluk gehad. Gelijk stonden mijn nekharen overeind. Cor, mijn broer, verbleef namelijk in Canada en ik had precies dezelfde droom. Direct hebben wij een telegram gestuurd met de vraag: wat is er aan de hand? Er was wel wat gebeurd maar niet ernstig. De vraag blijft: hoe kan dat nu? Twee mensen enkele kilometers uit elkaar, een broer duizenden mijlen verderop, één gedachtenkring.

[Terug naar Columns](#)

[Verder naar DeArkOnline](#)

[Terug naar Woordenmetzielenzin](#)